

Izdaja: Tekstilna industrija, Tiskanina-Inteks, Kranj — Odgovorni urednik: Peter Gunčar — Uredniški odbor: Anton Miklavčič, Viljem Zirkelbach, Boris Pertot, Ivan Mauser, Anica Lokar, Tine Rojina, Ivo Jereb, inž. Franc Indihar, Vlado Mohorič, Martin Hajdinjak, Stane Primožič — Oprema: Peter Gunčar — Telefon: 2882-84 — Riše: Miro Kelbel — Tisk: CP »Gorenjski tisk«, Kranj

LIST TEKSTILNE INDUSTRIJE TISKANINA-INTEKS KRANJ

Spomenik revolucije



Naša mladinka — Alenka Uršič, je potegnila za vrvico in odkrila skulpturo: REVOLUCIJA

organizacij in podjetij iz vse Gorenjske.

Spomenik je odkril zvezni ljudski poslanec in eden izmed organizatorjev vstaje na Gorenjskem, tovariš Vinko Hafner.

V svojem govoru, ki ga je imel pred samim odkritjem, je tovariš Hafner na kratko povedal oziroma orisal revolucionarno pot vse Gorenjske in pri tem posebno poudaril velik pomen 884 žrtev, ki jih je dala Gorenjska v času borbe za lepšo bodočnost vseh nas, ki smo ostali. Tov. Hafner je poudaril, da

je bilo do sedaj že veliko narejenega za človeka v naši državi, da pa seveda ne smemo počivati in misliti, da smo naredili in dosegli že vse, temveč si moramo prizadevati še naprej, da bi dosegli še več, še večje in lepše uspehe. »To«, je dejal tov. Hafner, »nam ne bo težko, ker smo zaupali vodstvo naše domovine našemu ljubemu Maršalu in preudarnemu voditelju — tov. TITU, velikemu borcu za dobro Jugoslavije in borcu za svetovni mir.«

Potem so padle rdeče prevleke in pred več tisočglavo množico so se v soncu zasvetile čudovite skulpture spomenika. Bil je to tako veličasten trenutek, da je marsikomu zastal dih in za trenutek je postalo vse tiho in mimo. Potem je zopet završalo in množica je vzklikala in občudovala.

Tako je minila proslava in 30. julij 1961. Ostal pa nam je veličasten spomenik, velika mojstrovina, ki jo je z mnogo truda in ljubezni naredil akademski kipar — LOJZE DOLINAR.



Tik po odkritju

30. julija so ob 10. uri dopoldne naznanile fanfare začetek velike slovesnosti za vso Gorenjsko — ODKRITJE VELIČASTNEGA SPOMENIKA REVOLUCIJE.

Tej svečanosti so prisostvovali predsednik Ljudske skupščine LRS Miha Marinko, organizacijski sekretar CK ZKS Ivan Maček-Matičja, podpredsednik Glavnega odbora SZDL Slovenije tovariš Franc Kimovec, sekretar ZK OLO Ljubljana Franc Popit in druge politične osebnosti ter predstavniki

NA TRGU REVOLUCIJE BO STAL TA SPOMENIK ŠE DOLGA STOLETJA V SPOMIN NA NAJTEŽJE PA TUDI NA NAJSLAVNEJŠE TRENUTKE BORBE NAŠIH NARODOV IN V SPOMIN NA VSE TISTE, KI SO ZA SVOBODO DALI — SVOJA ŽIVLJENJA!

Proslave tudi v podjetju

V okviru proslave 20. obletnice revolucije jugoslovanskih narodov in vzporedno z odkritjem spomenika in občinskega praznika, smo imeli proslave tudi v obeh obratih združenega podjetja. Na teh proslavah so govorniki obrazložili velik pomen revolucije in tudi predvojnne borbe delavskega razreda vse od velike tekstilne stavke dalje. Povedali so, kaj vse smo v občini že naredili v tem zadnjem — povojnem — obdobju in kaj vse še moramo narediti, da bo naše življenje še bolj lepo in plodno. Obrazložili so tudi, da bo odkritje spomenika v čast vsem tistim padlim borcem in talcem



naše občine, ki so v temelje naše nove, socialistične domovine, vgradili svoja življenja.

Prve izkušnje po združitvi

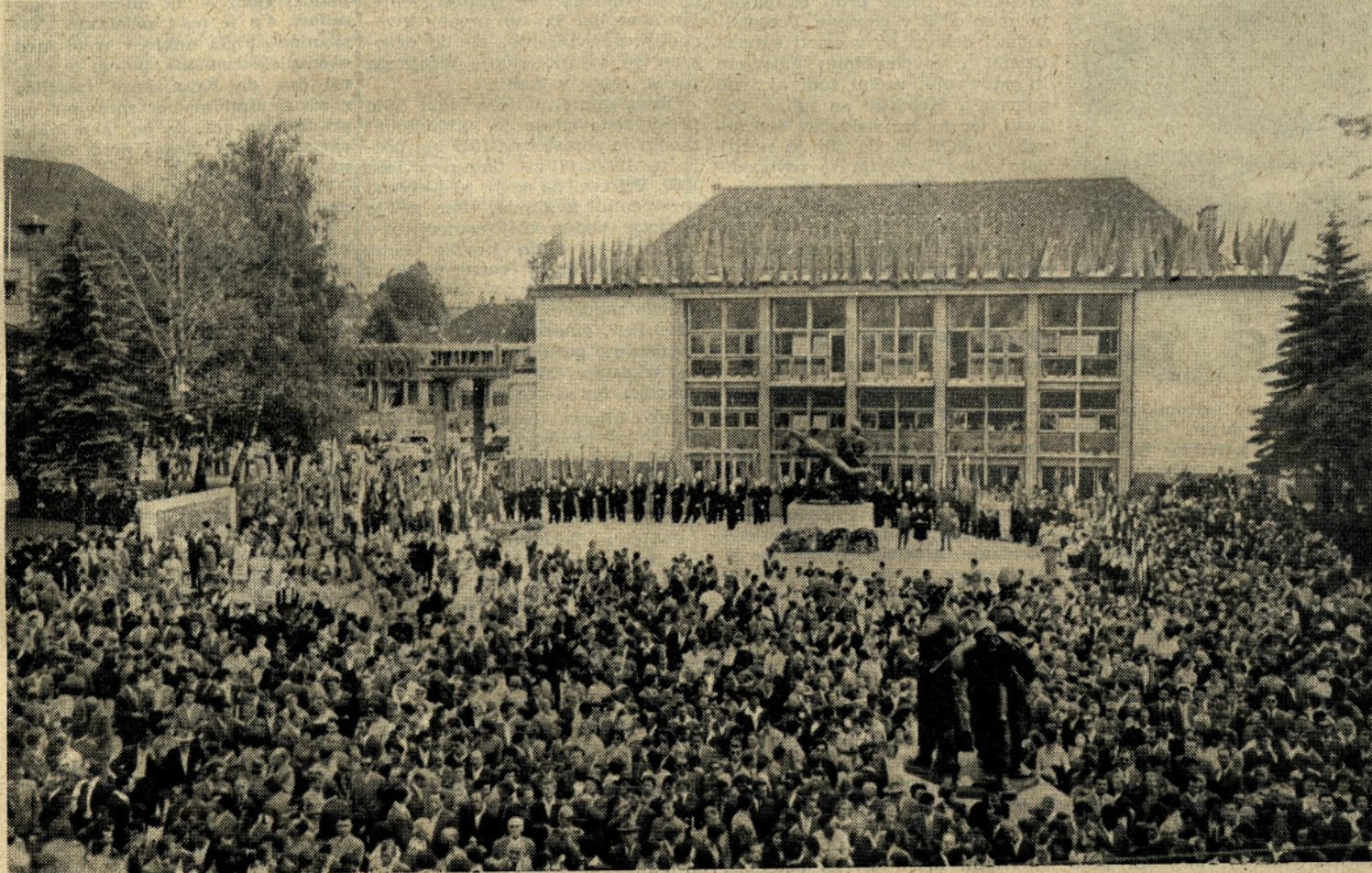
Bilo bi še prezgodaj, da bi v tako kratkem času — komaj mesec dni po formalni združitvi podjetij Tiskanina in Inteks — že podajali analizo o doseženih uspehih novega podjetja. Gotovo je, da vsaka reorganizacija, posebno pa še združitve dveh tako velikih podjetij, povzroči veliko težav in problemov. Sam proces združevanja

ni ne predstavlja kakšnih posebnih problemov in na prvi pogled izgleda, kakor da se da vse probleme rešiti normalno, vendar se pa vseeno pojavljajo težave, ki so več ali manj administrativnega značaja, katere pa je treba reševati z dobro voljo in z mnogo razumevanja. Največje zagotovilo za dobro delo v prihodnje, v novi or-

ganizacijski obliki, nam je gotovo zaupanje delovnega kolektiva, ki kljub določenim težavam v proizvodnji, izvršuje v redu svoje družbene obveznosti.

Z združitvijo obeh podjetij smo morali postaviti novo organizacijsko administracijo. Tako je upravni odbor podjetja že sprejel predlog organizacijske sheme novega podjetja, vzporedno s tem pa seveda rešujemo kadrovske probleme in ravno pri reševanju teh problemov imamo določene težave. Več enakih funkcij iz obeh podjetij se bo v novem podjetju združilo v eno in vsled tega je jasno, da v novi organizacijski shemi za nekaj ljudi ni ustreznega delovnega mesta oziroma nimamo za nekaj delovnih mest ustrezne zasedbe. Upam pa, da bomo z delnimi premostitvami in delno tudi z organizacijo novega samostojnega obrata konfekcije delno le rešili te kadrovske probleme tako, da se bomo le v skrajni meri posluževali možnosti premeslitve izven našega podjetja. Največ težav imamo trenutno zato, ker nismo v stanju sproti obveščati delovni kolektiv o vseh trenutnih problemih. Še več preglavic pa nam povzroča to, da obratni delavski sveči še niso začeli s svojim delom in zato še ne rešujejo problemov, kateri pa spadajo le v njihovo kompetenco.

Ob zaključku prvega polletja lahko ugotovimo, da sta oba obrata izpolnila oziroma delno celo presešla planske naloge, kar pomeni vsekakor določeno prednost za izpolnitev plana v drugem polletju oziroma za tekoče leto. Trenutno imamo določene težave v izpolnjevanju planskih nalog posebno v obratu tkalnica in v obratu plemenitilnica obrata II, vendar je izpad proizvodnje v teh dveh obratih samo prehodnega značaja in se bo proizvodnja tekom naslednjih mesecev — po izvršeni rekonstrukciji — dvignila. Tako torej ni nobenih problemov, seveda le v kolikor ne bi pri iz-



Množica ljudi na otvoritveni svečanosti

(nadaljevanje na 2. strani)

Iz zgodovine Inteksa in Tiskanine

bej izkazal Logar, kateremu gre velik del zaslug, da je podjetje preusmerilo proizvodnjo na finejšo tkanino, da je komercialno pričelo delati v glavnem z grosisti in je bila uspešno izvršena preselitev Gašteja, adaptacija objektov, rekonstrukcija predilnice in rekonstrukcija oplemenitilnice.

Od leta 1950 dalje, ko je stopil v veljavo zakon o gospodarjenju z gospodarskimi podjetji po delovnih kolektivih, gospodari s podjetjem delavski svet. Od letošnjega leta dalje pa je bilo podjetje razdeljeno na ekonomske enote, s katerimi gospodarijo obratni delavski sveti.

Tiskanina

Prvo in največje tekstilno podjetje med obema vojnama v Kranju je bila Jugoslovska, ustanovljena v letu 1923. Za tem podjetjem ni mnogo zastajalo podjetje »Jugobruna«, ki je bilo predhodnik Tiskanine.

V registru podjetij je bila Jugobruna vpisana dne 12. jun. 1928 kot »Kranjske tekstilne tovarne d. z. o. z. Kranj«, kot družabnika pa Franjo Sirc, trgovec v Kranju, in ing. Miloš Taranza. Leto kasneje, to je 22. maja 1929 je bila vpisana nova firma »Jugobruna, kranjske tekstilne tovarne d. z. o. z. v Kranju«. Kmalu nato sta bila izbrisana prejšnja družabnika Sirc ter ing. Taranza, na njuno mesto pa so prišli najprej František Bruna st., njegova žena, njegov sin ter še nekaj čeških dr-

žavljanov. Kmalu po letu 1930 se je torej tako uveljavil František Bruna kot dejanski lastnik firme, čeprav so spočetka mnogi sodili, da nastopa samo kot eksponent češke banke Peček & Co.

Družba je med okupacijo spremenila firmo ter se imenovala »Tekstilbruna«. — Čeprav je bil lastnik po narodnosti Čeh, se je popolnoma vdinjal okupatorju. Izdeloval je predvsem obvezilni material in drugo blago za potrebe nacistične armade. Zaradi njegovega neprimerne zadržanja med okupacijo, je bil proti njemu po osvoboditvi uveden kazenski postopek, ki se je zaključil v letu 1949 z zaplenbo celotnega premoženja.

Do osvoboditve je v podjetju delalo mnogo tujih strokovnjakov, domačini pa so bili zaposleni predvsem na nižjih delovnih mestih. Podjetje Jugobruna je bilo znano po svojem slabem in izkoriščevalskem odnosu do zaposlenih. Bivši lastnik je bil tipični predstavnik tistih kapitalistov, ki izvažajo svoj kapital v nerazvite dežele, kjer z uporabo dotrajenih in slabih strojnih naprav skušajo iz cenene delovne sile izbiti največ dobička, nato pa se čimprej preseliti v nove nerazvite kraje. Bruna je v tej smeri hotel že pred okupacijo graditi novo predilnico v Srbiji, ker se je Kranj že preveč industrijsko razvil ter so delavci pokazali preveč zavednosti. Razmere v Jugobruni so bile take, da so v letu 1936 delavke v tkalnici pričele s stavko že 27. julija, nato pa še v avgustu,

skupno z ostalimi tekstilnimi delavci Kranja.

Bivša Jugobruna je pričela z delom kot malo podjetje. Najprej je pričela z delom samo tkalnica, ki je proizvajala surovo blago, oplemenitilnica pa je pričela z delom v letu 1930. Celotno podjetje je bilo med obema vojnama grajeno postopoma, brez vsakega načrta. Nepopolni strojni park je bil deloma kompletiran s strojnimi napravami in stroji, ki so jih demontirali okupatorji v nekdanji Jugosloviji.

Podjetje Jugobruna je izdelovalo med obema vojnama zlasti svilo in svilnate izdelke, umetne svile, baržune, blago za podloge, frence za srajce, poldelene, serže, ženski baržun itd.

Po podatkih o številu zaposlenih v podjetju med obema vojnama je bilo v letu 1928 zaposlenih v Jugobruni 350 delavcev, v letu 1931 po pričetku obratovanja oplemenitilnice 514 delavcev, leta 1936 se je število zaposlenih dvignilo na 1112 in leta 1939 na 1364. Leta 1939 je bila proizvodnja 11 milijonov 240.000 metrov. Podjetje je razpolagalo s 1400 statvami in 18.000 vreteni.

Med okupacijo je proizvodnja občutno padla. Vzrok je bil v pomanjkanju surovin, preusmeritvi na izdelavo artiklov za potrebe nacistične vojske in ne v majhni meri odhod velikega števila delavcev v NOB. Delavci Jugobruna so v velikem številu sodelovali z NOB. Mnogo materiala, izdelanega v podjetju in namenjenega nemški vojski, je odšlo v gozdove. V NOB je sodelovalo več delavcev, nekateri so padli, mnogo pa jih je bilo v zaporih in internacijah.

Ob osvoboditvi je bilo podjetje v skrajno slabem stanju. Strojni park je bil zastarel in iztrošen, tik pred vojno nabavljeni kotel in še nekaj drugih naprav pa je okupator odpeljal. V podjetju je bilo zaposlenih le še 620 oseb, proizvodnja v letu 1945 pa je bila samo 1.660.000 kv. metrov.

28. septembra 1945 je bil podjetju postavljen delegat v osebi dr. Ernesta Nagya. V last države je podjetje prešlo 16. maja 1946. — Vprašanje zaplenbe premoženja bivših lastnikov, ki so se skrivali za češkim državljanstvom, pa je bilo rešeno šele v letu 1949.

Ko je bilo rešeno vprašanje lastnine in statusa novega podjetja, katerega firma se je glasila Tiskanina, tovarna tiskanega blaga v Kranju, je bilo treba podjetje urediti in postaviti na noge. Svilarske stroje je podjetje izročilo Mariboru. Z resnim in trdnim delom je podjetje doseglo konsolidacijo in se uveljavilo kot eno največjih jugoslovanskih tekstilnih podjetij. Od leta 1949 do 1954 je v sklopu podjetja delal tudi obrat Tekstilindusa, vendar je bil nato priključen Inteksu, ker je podjetje moralo vskladiti proizvodnje kapacitete. Predilnica namreč ni mogla dosegati velikih potreb tkalnice.

V skrbi za izpolnitev podjetja je Tiskanina okoli leta 1953 montirala novo čistilnico, zgradila novo skladišče z garažami, postavila kompletno fotografuro, nabavila in montirala nov sušilno-razpenjalni stroj, nato pa pričela s široko rekonstrukcijo, ki je še v teku. Zgrajena je bila nova predilnica, nabavljene nove statve in tako dalje.

Od osvoboditve do danes se je proizvodnja tako dvignila, da je podjetje Tiskanina v letu 1960 izdelalo 21.100.000 kv. metrov tkanine. Zaposlenih je bilo 2088 ljudi, ustvarilo pa je po bilanci za leto 1960 1.021.393.000 dinarjev čistega dohodka.

Direktorji podjetja od osvoboditve dalje so bili dr. Ernest Nagy, Jože Aleš, ing. Janko Strekelj in sedaj glavni direktor združenega podjetja — Dušan Horjak.

S podjetjem upravlja delovni kolektiv po delavskem svetu od leta 1950, obratni delavski sveti pa so bili ustanovljeni v juniju tega leta.



Volilna komisija splošne uprave II.

Volitve CDS

Volitve v Centralni delavski svet so bile izvedene dne 18. julija 1961. Delavci so volili le v svojih ekonomskih enotah, da bi

tako zares lahko volili le tiste, ki jih vsestransko poznajo. Za delavski svet je bilo predvideno 85 članov, in sicer približno na 40 delavcev eden.

Po posameznih EE oziroma volilnih enotah je bilo naslednje število izvoljenih članov: plemenitilnica — 15 (obrat I — 10, obrat II — 5); tkalnica — 42 (obrat I — 24, obrat II — 18); predilnica — 15 (obrat I — 8, obrat II — 7); splošni oddelek — 7 (obrat I — 4, obrat II — 3); splošna uprava — 8 (obrat I — 4, obrat II — 4).



V splošnem obratu I.



Tov. Mikolič je volil med prvimi, čeprav je imel dopust



V splošnem obratu II.

Volitve so potekale v najlepšem redu. Udeležba je bila zadovoljiva, čeprav je bilo veliko število ljudi na dopustih. Tako je bilo v volilnih imenikih vpisanih 3254 volivcev, volilo jih pa je 2328, opravičeno odsotnih je bilo 904 in le 22 je bilo neopravičeno odsotnih.

Od skupno 2328 glasovnic je bilo veljavnih 2285, ostale pa so bile neveljavne.

Kot rečeno, so volitve potekale brez težav in nepravilnosti!



Na volišču tkalnice II.

V predilnici I smo začeli s česanko

Dne 5. avgusta 1961 smo pričeli v naši predilnici tudi s proizvodnjo česane oziroma polčesane preje. Pomembnost tega dogodka so zlasti z zanimanjem sprejele predice in prisukovalke izmene »B«. Z zadovoljstvom so ugotovile, da je predenje česanke prijetnejše kot pa mikanke in to zaradi manjšega števila pretrgov po eni strani in pa čistih razmer na stroju samem, ker česanka ne tvori v tolikšni meri v ozračju plavajočega sviža kot je to običajno pri proizvodnji mikane preje.

Vsa dela okoli česalnih strojev so bila že zaključena v prvem polletju, vendar zaradi pomanjkanja mikane preje v tkalnici vodstvo podjetja ni moglo izdati ustreznega naloga za predenje česanke v prvem polletju.

Za mesec avgust pa je glavni direktor izdal nalog, da se česanka uvrsti v planski program proizvodnje naše predilnice. To česano prejo predejo zaenkrat trije stroji! To je torej za predilca pomemben dan, saj je doseči ta dan, veljalo naše ljudi precej truda bodisi delavcev, predvsem pa maloštevilnega strokovnega kadra, saj je poleg rednega dela bilo nujno potrebno opraviti še 4704 nadur. — (To so skupne ure vseh delavcev in strokovnjakov in vseh sodelujočih oddelkov.)

Trud torej ni bil zaman. Preostane še skrb za izdelavo čim lepše, enakomerne in trdne česane preje Nm 70 (14 tex) ali katerekoli številke.

V imenu predilcev se na tem mestu zahvaljujem vsem sodelujočim za trud in razumevanje, posebno pa vodilnim osebam obrata predilnice II (Inteks), ki so razumeli naše težave in želje že tedaj, ko o združitvi podjetij še nismo razpravljali.

Za naše podjetje je proizvodnja česanke pomembna tako v ekonomskem kakor tudi v proizvodnem pogledu, saj bomo s to proizvodnjo lahko pokrili potrebo lastne tkalnice ali pa česano prejo prodajali in za nadomestilo kupovali številke tistih prej, katere bodo potrebne za naše proizvode. Zlasti pa se nam odpirajo s to proizvodnjo možnosti izdelovanja finejših proizvodov, katere bo v prihodnosti trg prav gotovo zahteval. Obstojta pa še verjetnost izdelovanja »polčesane« preje, za katero je v zadnjih letih večje povpraševanje — to pa zaradi nižje cene, ker se s proizvodnjo te preje zniža količina »izčeskov«, t. j. odpadkov bombaža, kateri ne pride v sestav mešanice za polčesanko kakor tudi ne za česano prejo.

Vsekakor je nakup teh strojev kakor tudi njih ureditev vesplošno pozitivna in jača proizvodnjo kot ekonomsko moč našega podjetja.

Vsem pa želim sporočiti to, da res lepe česanke ali polčesanke v prvih dneh ali mesecih ne bomo v popolnosti zmogli in to zaradi objektivnih težav, predvsem starih predelovalnih strojev (kot so mikalniki, flajerji), kakor tudi neusposobljenosti delovnega kadra. Za proizvodnjo tovrstne preje je namreč treba imeti vzgojene delavce, ki vedo kakšno natančnost zahteva ta preja in to ne samo na samih česalnicah, temveč v celotnem tehnološkem proizvodnem procesu. Pripomniti želim še to, da včasih naletijo na nepremostljive težave pri proizvodnji česanke celo one predilnice, katere imajo že tradicijo v izdelavi te preje in ki so v tak namen celo urejene. Vsekakor pa moramo vzeti na znanje — dokler ne bomo našli za ureditev mikalnikov razpoložljivih finančnih (deviznih) sredstev — bo česanka vsebovala večjo ali manjšo količino nezaželenih »nopkov«, ki so zlasti za tiskanje tkanin zelo škodljivi ter jih imenujem zato tudi nezaželene. Za pravilno in kvalitetno delo smo v vzgojnem pogledu proučili in informirali vse prizadete zlasti pa strokovni kader.

Na zaključku naj omenim to, da članek služi le kot informacija, da smo s proizvodnjo česanke pričeli in da se zavedamo posebne odgovornosti za proizvodnjo čim lepše preje, seveda v mejah možnosti.

Marjan STRNISA

L. M.

Rekonstrukcija kvadratne tkalnice in splošna problematika

Že dalj časa pripravljamo načrte za razvrstitev strojev za avtomatizacijo celotne stare tkalnice, posebno pa kvadratne tkalnice, toda do realizacije še ni prišlo. Ker je vsak dan vedno več vprašanj okoli tega, bom na kratko preko časopisa skušal obrazložiti kdaj in kako se bo ta rekonstrukcija izvedla.

Na strokovnem svetu, dne 27. 7. 1961, smo to vprašanje ponovno obravnavali. Direktor podjetja nas je obvestil, da bomo dobavili nove Picanol statve iz Zagreba od Tekstilstroja predvidoma že od 25. 8. do 10. 9. 1961 in sicer 50 gladkih strojev, ostalih 50 statv pa bi dobili, če seveda ne bo kakšnih ovir, od 20. do 25. septembra. V drugi pošiljki bodo statve opremljene s Staublijevimi listovkami, katere dobavlja Svica. Skupno dobimo torej 100 kom. novih Picanol avtomatov. Pripominjam, da imajo te statve že precej domačih delov kot so stranice, vezi in še nekatere. Ostalo pa je še vedno uvoženo iz Belgije.

S temi statvami bomo prav gotovo modernizirali vsaj eno tkalnico, kar je močno zaželeno in potrebno. Ta rekonstrukcija pa bo zahtevala mnogo načrtnega in požrtvovalnega - izrednega - dela. Prva naloga, ko dobimo nove statve bo, da odstranimo iz te tkalnice skupno 280 navadnih statv. Te statve bomo odprodali. V kvadratni tkalnici se bo torej dalo predstaviti in odstraniti skupno 460 strojev. Takoj za tem bomo pričeli prestavljati široke in ozke Hrdina avtomate in sicer jih bomo namestili v smeri sever-jug, to je: vrste bodo stale v obratni smeri kot sedaj in to zaradi smotnejšega posluževanja statv. Razmestitev strojev bo na začetku kombinacija širokih in ozkih Hrdina avtomatov, nato pa v podaljškju še 100 statv Picanol (glej sliko!).

Sedaj ima ta tkalnica skupno 460 statv, po rekonstrukciji pa bo tu le 278 statv in sicer 112 širokih Hrdina avtomatov, 66 ozkih Hrdina avtomatov in 100 Picanol statv. S to zasedbo bo ta tkalnica avtomatizirana. Po dokončanem delu bo pa morala obratovati v treh izmenah, ker bomo le na ta način lahko naredili (dosegli) dosedanje proizvodnjo. Mar-

sikdo bo kritiziral zaradi triizmenskega obratovanja, vendar je treba vedeti, da so stari stroji že zastarali in iztrošeni in zahtevajo preveč popravil in nadomestnih delov. V tkalnici pa je nujno, da poenostavimo strojni park.

V našem obratu je z ozirom na potrebe po nadomestnih strojnih delih kar 16 vrst statv, za katere moramo vedno pravočasno dobaviti odlične oziroma nadomestne dele, da lahko nemoteno obratujemo in pravočasno izvršujemo plan. Tudi listovnih strojev je več vrst, ki prav tako zahtevajo enako skrb kot ostale statve. Prav to pa je razlog, da je v skladišču precej več materiala na zalogi, kot je normalno in to seveda znatno bremeni sredstva podjetja. Po rekonstrukciji se bo ta zaloga prav gotovo znižala.

Tudi glede proizvodov na statvah imamo precejšnje težave. Komercialna zahteva za potrebo trga vedno več novih izdelkov in to vedno širše tkanine, pač za potrebe konfekcije. Med našimi statvami pa je le majhno število strojev, na katerih lahko izdelujemo tako široko blago. Nujno je zato, da postopoma, v okviru finančnih možnosti, pristopimo k nabavi novih modernejših, širših statv.

Z rekonstrukcijo kvadratne tkalnice bomo dosegli smotnejšo razporeditev strojev, saj jih bo v tem prostoru 182 manj kot do sedaj. Danes so statve tako na gosto natrpne, da je pri nekaterih strojih - posebno pri Hrdina avtomatih - komaj 10 cm prostora med koluti osnovnih valjev, tako da tkalci in ostali kader ne more strojev niti obhoditi, kar seveda močno ovira pregled osnov in strojev, kakor tudi popravila. Ta prenatrpanost znatno ovira večjo proizvodnjo in boljše kvaliteto izdelkov.

Delovna sila

Vzporedno z rekonstrukcijo pa nastopa precejšnji problem v pregledu odvečne delovne sile. S to spremembo strojev namreč izpade v tkalnici skupno 67 ljudi. Samo če pogledamo sedanje, in zasedbo tkalcev v prihodnje, vidimo, da je sedaj zaposlenih še 156 tkalcev, v

prihodnji razvrstitvi pa jih bo 60. Pri tem pa produkcija ne pade, marveč se za nekaj sto tekočih metrov poveča - s tem, da bomo obratovali triizmensko. Kakor je razvidno, odpade tkalcev več, kot predvideva številka odvečne delovne sile, to pa zato, ker avtomati potrebujejo pomožno delovno silo kot so natikalci votka, čistilci strojev in druge. Sedaj je pretežno 6 in 4 statveni sistem. Razlika pri tkalcih zato jasno prikazuje večje posluževanje statv.

V prihodnji tkalnici se predvideva naslednje razporeditev statvenih sistemov:

Hrdina ozke 16 statv,
Hrdina široke 10 in 12 statv,
Picanol statve 20 statveni sistem z listovkami.
Skupaj torej 278 statv in 20 tkalcev.

Sam plan odstranitve in montaže statv bomo pričeli tik pred dobavo Picanol statv. V tem primeru bo nujno, da kvadratno tkalnico popolnoma ustavimo in ves obstoječi kader prestavimo na triizmensko obratovanje, bodisi v »L« tkalnico ali pa na Picanole. To premešitev smatrate za nujno potrebno in se razporeda točno držite, da bo tako lahko nemoteno potekala izvršitev proizvodnega plana, kakor tudi plana montaže. Da bi pokrili izpadlo proizvodnjo v času rekonstrukcije, bi bilo 3-izmensko obratovanje v »L« tkalnici potrebno približno 1 mesec. Če pa vzamemo drugi primer, t. j. triizmensko obratovanje v Picanol tkalnici, pa pokrijemo izpad v treh mesecih. Za rekonstrukcijo namreč predvidevamo 86 dni, če bo delo potekalo pod normalnimi pogoji.

Za obratovanje na novih Picanolih smo dali pričeti že 4 tkalke, za ostalo zasedbo pa bomo tudi pravočasno zagotovili potreben kader.

Odvečna delovna sila bo torej na razpolago predvidoma v mesecu novembru, nekateri pa že mogoče nekoliko prej, v kolikor bi bile Hrdina statve postopoma prej v pogonu. V začetku predvidevamo na Hrdina statvah še vedno transmisijski pogon, ker še nismo dobili motorjev za posamezni pogon. V bližnji prihodnosti se bo te elektromotorje nabavilo in pozneje uredilo posamezne pogone, kar bo šele dalo pravo lice tkalnici.

V mesecu septembru predvidevamo nabavo novega stroja za čiščenje cev. Na sedanjih delovnih mestih za čiščenje avtomatskih cev. del skupno 29 delavk, kar je dokaj drago. Ekonomska enota to seveda plačuje in jo v precejšnji meri bremeni. Za nabavo tega novega stroja, ki bo imel maksimalno kapaciteto 7000 kom cev v eni uri, da bo nadaljnjih 13 delavcev odveč. Tako bi v naši enoti tkalnica - odpadlo skupno v obeh



ZANIMIVO

Ali že veste?

- da že izvajamo v predilnici rekonstrukcijo prstančnih strojev, in sicer z montiranjem novih raztezal,
- da so že prispeli deli nove belilnice, ki le še čakajo na dogotovitve zgradbe, ki jo zidajo poleg tkalnice ob cesti,
- da so v Sovjetski zvezi spustili okoli zemlje drugega kozmonavta in sicer majorja Titova. Herman Titov se je na vesoljski ladji V/HOD II povzpел v vesolje 8. avgusta in je v 25-urnem poletu 17-krat obkrožil zemljo. Za njega je trajal dan 44 minut. Za njega tam gori je bilo v 25 urah kar 17 dni in 17 noči. Se nekaj podatkov: raketa, oziroma motorji, s katero je bil tovariš Titov izstreljen v vesolje, so razvili 20 milijonov konjskih sil, kar predstavlja že ogromno, če pomislite da razvije motor reaktivnega lovca od 5 do 10 tisoč konjskih moči. Hitrost je bila zelo velika, saj je Titov letel 7,75 km na sekundo ali 28.000 km na uro. Raketa je bila visoka okoli 70 metrov.
- Titov se je počutil odlično in se je vrnil cel in zdrav. Vsekakor pa lahko upamo, da ni več daleč dan, ko bodo stopili prvi ljudje tudi na mesec, mars, venero itd.

Na NAGRADNI RAZPIS, ki smo ga objavili v zadnji številki Tiskanine, smo dobili preko 40 predlogov, od katerih je posebna komisija izbrala naslednje tri za nagrade:

- KRANJSKI TEKSTILEC - prva nagrada
- DELOVNI TOVARIŠ - druga nagrada
- OBVESCEVALEC - tretja nagrada

primerih 73 delavcev, če zadržimo 7 ljudi za čiščenje obrata. S tem bo ekonomska enota znatno razbremenjena v pogledu izplačil in si bo lahko izboljšala finančno stanje.

Sedaj ima tkalnica skupno 1026 ljudi, in sicer 1010 delavcev in 16 nameščencev. Z rekonstrukcijo pa bo skupno 953 ljudi. Nastopa torej vprašanje: kam z odvečno delovno silo? Tudi to vprašanje bomo po vsej verjetnosti rešili v samem združenem podjetju. Obstaja namreč predlog, da bi ustanovili nov oddelek za robljenje prtov, robcev, rut in otroške konfekcije. Ta oddelek bi formalno v prejšnji tovarni Inteks, kjer so na razpolago potrebni prostori. V ta namen je že postavljena komisija, ki naj uredi vse potrebno za vzpostavitev tega oddelka.

Iz vsega tega se vidi skrb za ljudi, ker bi v nasprotnem primeru vsakdo kaj nerad zapustil podjetje v katerem dela in živi že vrsto let.

Z ozirom na razširitev proizvodne kapacitete v predilnici bo tudi ta obrat potreboval približno 12-15 dodatnih delavcev in se bo odvečna delovna sila zaposlila tudi na novih delovnih mestih, kar verjetno ne bo delalo posebnih težav.

Na kraju pa še nekaj problematike obrata. Najprej izvršitev plana. V tem pogledu je situacija naslednja:

Osnovni plan je izvršen do vključno 24. julija s 103,2 %.

Osnovni plan kumulativno do 24. julija s 104,3 %.

Tkalnica ima do tega dne skupno 673.167 tm viška, kar nam bo prišlo prav ob verjetnih težavah v času rekonstrukcije. V prihodnje bo treba sproti skrbeti za izvrševanje planskih nalog. Situacija s prejo se je v zadnjem času izboljšala in trenutno jo imamo v zadostni količini na zalogi, tako da v tem pogledu ne bo zastojev. Kvaliteta preje še vedno ni na zadovoljivi višini, le stanična se je nekoliko izboljšala. Se vedno prejemamo prejo iz več predilnic, kar nam dela težkoče, ker jo moramo predelovati - vsako posebej - zaradi mešanice oziroma različnih nians. Verjetno se bo sedaj, po združitvi obeh podjetij, situacija bistveno izboljšala in spremenila, ker bosta obe predilnici nekako pokrili potrebe obeh tkalnic, posebno še zato, ker se v Tiskanini proizvodna kapaciteta povečuje z novimi prejnimi stroji.

Vprašanje klima naprav

Še vedno ni rešena klimatska naprava v stari tkalnici. Začeli pa so končno z njeno izdelavo.

Tako že dela mehanična delavnica potrebne cevi, zračnike in ostalo, zidarska dela pa potekajo bolj počasi, ker je v tem pogledu v podjetju veliko potreb a premalo delovnih kapacitet. Upajmo, da bo vendar do zime gotova, če bo le gotov tudi glavni vodnjak, ker brez njega itak primanjkuje vode že za ostale vlažilne naprave. V kolikor bodo klimatske naprave gotove, bo s tem rešen problem vlage, ogrevanja in zračenja te tkalnice.

Dopusti

Plan dopustov poteka po razporeditvi normalno. Pripominjam, da smo imeli precej težav pri dopustih, ker je precej delavcev hotelo koristiti dopust terminko in vsak po svoje. Vsem prav gotovo nismo mogli ugoditi. Upoštevati smo le nujne primere kot so: oddih, letovanje in gradnja hiš vse ostale pa nismo mogli. Razumeti je treba, da je nemogoče vsakemu ugoditi in še pravilno izvrševati plan oziroma obveznosti. Mislim pa, da smo vendar dobro rešili večino problemov.

Osebni dohodki

Glede samega izplačila plač bi omenil, da so bili rezultati do sedaj še kar zadovoljivi, čeprav smo bili kljub dobrim proizvodnim uspehom, s prejemi na slabšem kot ostale ekonomske enote. Izgleda, da so naše cene proizvodov odmerjene bolj ostro kot drugod. Ker je bila večkrat kritika s strani delavcev v obratu in na obratnem delavskem svetu, bi bilo potrebno, da se pregledajo vsa dosedanja izplačila in ustvarjanje rezerve denarja po vseh EE ter se na ta način ugotovi, kdo ima lažje in kdo težje stališče oziroma pogoje. Na podlagi dobljenih ugotovitev naj bi potem izvršili potrebne popravke.

Na splošno mislim, da bomo z dobro organizacijo, disciplino in s tesnim sodelovanjem vseh članov EE lahko uspešno premostili vse proizvodne in ostale naloge, ki stoje pred nami.

Viktor KOMPARE

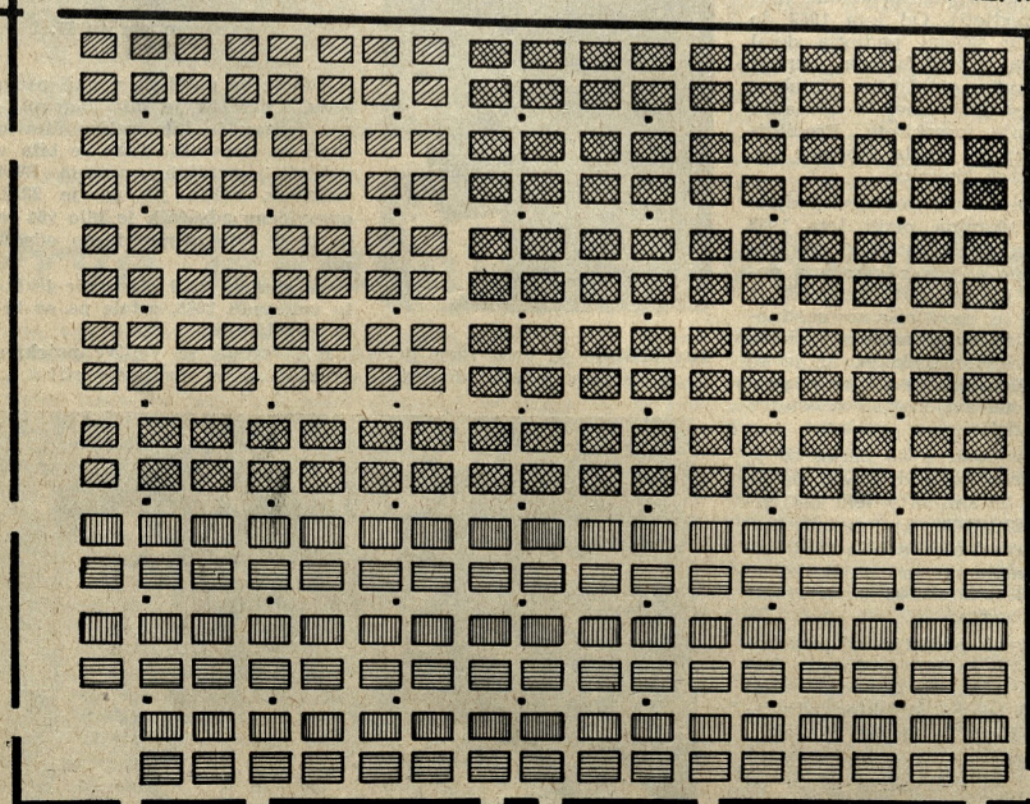
Izvršitev polletnega plana

JUNIJ: tm - 102,9 odstotka; kv. metrov - 103,0 odstotka.

JULIJ: tm - 108,8 odstotka; kv. metrov - 109,2 odstotka.

PRVO POLLETJE: tm - 106,6 odstotka; kv. metrov - 106,6 odstotka.

NAMESTITEV STATEV REKONSTRUIRANE KV. TKALNICE



50 Picanol gladke
50 Picanol listovke
112 Hrdina široke
66 Hrdina ozke

100 km po stezah Prešernove brigade



**NAPREJ
V BORBO...
PRED 20 LETI...**

Pozdravili smo dr. Nkrumaha

Kakor veste je bil od 3. do 8. avgusta v naši državi na uradnem obisku predsednik republike Gane, dr. Kwama Nkrumah. V času svojega bivanja si je dr. Nkrumah ogledal vsa večja jugoslovanska mesta, pa tudi naše letovišče — Bled.

Tako smo ga 5. avgusta pričakali ob 18. uri na trgu Revolucije. Brigadirji so mu zaprli pot in ga burno pozdravljali, podprti še od mnogih Kranjčanov. Dr. Nkrumah



Dr. Kwama Nkrumah

se je srečen smejal in odzdravljaj in v krajšem govoru izrazil zadovoljstvo nad takim prijateljstvom in simpatijami, kakršnega je bil deležen na vsej svoji poti on in preko njega ljudstvo Gane. Po udaril je, da je srečen, ker ima Gana v ljudstvu Jugoslavije take prijatelje, posebno pa v velikem poborniku za mir in neodvisnost v boju za osvoboditev afriškega kontinenta izpod kolonializma — maršalu TITU. Na kraju je Nkrumah vzkljikal skupnemu prijateljstvu, afriškim borcem za svobodo in miru in prijateljstvu na vsem svetu.

Ljudje so mu burno ploskali, vzklikali Kwama — Tito, se stiskali okoli njega, se z njim rokovali in mu na vse načine skušali dokazati, da ga cenijo kot prijatelja in veliko osebnost v boju afriških narodov proti zatiralcem.

Še bolj prisrčno kot sprejem je bilo slovo! Ljudje so odrinili vzdrževalce reda in pritiskali okoli avtomobila, ki jim je le s težavo odpeljal dragega gosta in prijatelja.



Spremljavo predsednika Gane

Lepo je v Novem gradu

Težko razumem vse tiste, ki pravijo, da ni prijetno letovati v Novem gradu. Človek si težko zamišlja, kakšne zahteve mora imeti tak čudak, ko pa je tam vendar lepo, prijetno in zares v vsakem oziru odgovarja potrebam za oddih in razvedrilo. Morda nekaterim ne ugaja to, ker so hišice namesto hotela? Meni je prav posebno všeč, saj se človek počuti kot nekje na prostem, nevezan in lahko svobodno dela vse, kar se mu zljubi, medtem ko tega v hotelu res ne more. Poleg drugega pa imajo hišice tudi to prednost, da ti ni treba poslušati kericanja drugih, niti ropotanja itd.

Ali si morete predstavljati kaj lepšega, kot je — preživeti letni dopust v tem kraju. Imate torej svojo hišico s sanitarijami, imate v bližini restavracijo, vse skupaj leži v lepem in hladnem gozdičku in takoj zraven pa je toplo morje. Imate tudi razne športne rekvizite oziroma naprave (namizni tenis, odbojka in drugo), imate velik tuš ob morju s toplo in hladno vodo in še vrsto drugih prijetnih naprav. Vse naselje je lepo urejeno in čisto — skratka — imate vse možnosti, da ste veseli, zadovoljni in spočiti. Da je to res, kaj jasno in dobro dokazuje to, da so vsi prostori stalno zasedeni.

Pa še nekaj podrobnosti oziroma podatkov: v tem počitniškem naselju je prostora za 85 ljudi, in sicer je tam: 9 hišic, ki imajo po 4 ležišča in vse sanitarije. Za člane kolektiva je dnevni penzion v teh hišicah v pred in posezoni 160 din,

v sezoni pa 340 din, dalje so tam še hišice brez sanitarij, katerih je tudi 9, a imajo po 5 ležišč. Penzion je 140 din v pred in posezoni in 300 din v sezoni. Za otroke je seveda polovični.

Kolikor pa seveda komu ne odgovarja vročina ali pa morskava voda, gre lahko tudi v Bohinj, kjer imamo dom s 16 ležišči (v 5 sobah). Tam je tudi kuhinja, seveda pa ni strežnega osebja in si mora vsak sam skuhati in pripraviti obroke. Je pa tudi tam po svoje prijetno in tudi dokaj hladno. Tudi ta dom je v času sezone vedno zaseden. Morda ne bi bilo napakno, če bi ga malo povečali, saj bo sedaj, v združenem podjetju, kar premajhen.

Kot zadnje imamo potem še hišico na Krvavcu, kjer je trenutno prostora le za 5 ljudi, bo pa možno ta obseg z majhnimi adaptacijami znatno povečati, kar bo tudi nujno potrebno, saj je tudi v zimskem času prijetno iti na oddih v planine.

Preden bi končal, bi omenil še to, da smo v prejšnjem Inteksu imeli možnost biti v teh domovih do 14 dni in ne samo do 10, kot je bilo v prejšnji Tiskanini. Smatram, da je vsekakor boljše 14 dni, ker nekateri želijo morda le 7 dni, drugim pa je 10 premalo in zakaj ljudem ne bi ustregli, če je mogoče in je to tudi dolžnost odgovornih. — Vsekakor bo morala sindikalna podružnica v tem pogledu dobiti točen pregled mišljenja oziroma za-

priljubljenosti se boriti za svojo svobodo, ne glede na napore in žrtve. Kako je potoval marš in kaj vse je na tej svoji poti doživela Prešernova brigada, naj vam povedo sledeče vrstice:

Brigada »Franceta Prešerna« se je formirala 2. julija v Kranju. Imela je 3 bataljone. Od članov brigade je bil najmlajši star 11 let, najstarejši pa 70. Ob lepem vremenu, z godbo in zastavo na čelu in z veliko korajžo v srcih, smo krenili na marš. Prvo presečenje smo doživeli v Stražišču, kjer so brigado ustavili predstavniki terenskih organizacij, jo pozdravili in komandantu ter njegovi vojski izročili šopke cvetja. Drugo presečenje je bilo ob robu gozda na cesti, ki pelje v vas Pševo. Tu smo padli v zasedo, katero je pripravil intendant brigade. Napadel nas je z orožjem, ki je zelo nevarno za »vitko linijo«, to je: s kruhom, salamo in sirom. Seveda smo se vdali za toliko časa, da smo vse pojedli. Ker sta intendant in njegova motorizirana »mula« med tem časom zaradi previdnosti pobegnili, je tudi brigada krenila naprej na nove položaje.

V Pševem je brigada položila cvetje ob spomeniku in počastila spomin padlih v NOV. Pred Mohorjem je tretjemu bataljonu (sestavljenu iz mladincev predvojaške) pošla sapa (ali pa je bila morda temu vzrok »previdnost«, kajti na Mohorju so partizani decembra 1943 vodili ogorčene borbe z Nemci v globokem snegu), zato je šel na čelo brigade prvi bataljon. Po kratkem počitku na Mohorju, kjer sta komandant Korl in načelnik štaba Aleksandrovič pojasnila potek borbe leta 1943, smo krenili dalje. Ob 15. uri smo prišli v Nemilje, kjer je bilo odkritje spominskega obeležja 2 neznanima padlim borcem. V Nemiljah je bil partizanski miting, katerega se je poleg brigade, udeležilo staro in mlado iz Nemilj in bližnjih vasi in zaselkov. Za miting sta bila prikrajšana komisar II. bataljona tovariš Božo in namestnik komandanta I. bataljona tov. Janez še s tremi borci, ker so morali po nalogu štaba brigade oditi na Jamnik,

da pripravijo prenočišča brigade. Zato pa je patrola lahko nadomestila miting z obiskom tetk in stricev komisarja Božota. Pri teh obiskih je bila deležna prisrčnih pozdravov in močne »špage«. — Imela pa je tudi možnost »žicanja«.

Noč je brigada preživela na Jamniku ob obujanju starih spominov z vaščani.

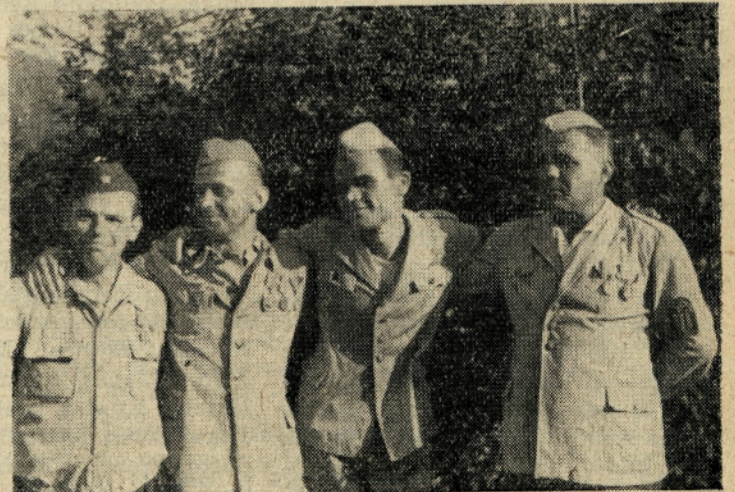
3. julija je na poti iz Jamnika brigada počastila spomin narodnega heroja Lojzeta Keneta-Stefana, prvoborca in organizatorja prvih OF odborov na Gorenjskem, nato pa je nadaljevala pot v Kropo. Komisar Božo je med potjo »nabavil« polmetrske sandale z izgovorom, da bo prejel stiku s sovražnikom. V resnici pa zaradi izrastkov na nogi, ki imajo lepo ime — žulji. Zelo dobro se držita tov. Polde in Dušan. Morala je na višku, izgubila je pa iz mojega nahrbtnika.

Pot pelje brigado dalje po kurirskih stezah v Kamno gorico. Komandant in komisar brigade tov. Peter pripovedujeta, kako so napadli žandarmerijsko postojanko v Kamni gorici. Pri tem napadu so veliko pomagali tudi domači terenci.

Kmalu smo ob Savi pri Ribnem. Tu je kosilo in daljši počitek. Borci II. bataljona pripravljajo »razpis« za novega komandanta in komisarja. Pa ni tako hudo! Njihov komandant je šel samo v »patrolo« na hrib pri Ribnem, kjer imajo svojo postojanko birti iz Ribnega. Komisar pa prepušča štab I. bataljona, da bi od sedaj naprej šel na čelu brigade II. bataljon, to pa zaradi sovražne postojanke na Bledu in ker so likvidirali harmoniko, da bomo bolj konspirativno prišli na Bled. Zelja se jim izpolni in drugi bataljon nas skozi Bled pripelje na nove položaje pred Zgornje Gorje. Tu prevzame vodstvo ponovno prvi bataljon in s pesmijo in spočiti, kot da ta dan nismo napravili preko 40 km marša, vkorakamo v Zg. Gorje. Tu so nas sprejeli z godbo in govori... Obiskal pa nas je tudi generalmajor Rudolf Hribernik-Svarun. Po uspešnem mitingu se brigada odpravlja k počitku. Partizana Polde in Janez pa iščeta, na katerem podu v Gorjah se nahaja njun nahrbtnik, kamor ga je pred mitingom odložil Polde. Ker so vse naokrog partizanske enote in zavedni domačini, nahrbtnik ne more dezertirati, zato se oba končno le najmeta in spravita spat. 4. julija cela brigada s pesmijo odide iz prijaznih Gorij in ob 9. uri svečano prikoraka na zborno mesto na Poljane.

Kako veličastno je bilo srečanje na Poljanah, ste pa videli in doživeli sami. **Janez Kemperl**

Clani kolektiva!
Napišite tudi vi vaše spomine iz NOV in jih pošljite v uredništvo, da jih bomo objavili!
Za vsak prispevek vam bomo hvaležni! **UREDNIŠTVO**



Clani našega kolektiva med pohodom na Poljane

Članski sestav: CDS, ODS, (obrata I in II) UO in komisij LMS, ZK in IO sind. podr.

Verjetno ne bo odveč, če objavimo tudi članski sestav vseh novoizvoljenih organov združenega podjetja. Zaradi preglednosti bomo objavili vse na eni strani, pa si to stran potem lahko shranite, da jo boste imeli v slučaju potrebe pri roki. Tako vam ne bo treba spraševati za to ali ono komisijo, za kakega člana enega ali drugega organa samoupravljanja itd.

CENTRALNI DELAVSKI SVET:

Predsednik — Božičević Janez (mojster apreture v plemenitilnici I.). Namestnik — Križaj Franc (delavec v belilnici — obrat II.).

IZ PREDILNICA I:

Strniša Marjan, Štefe Jože, Bevk Justin, Zupančič Lojzka, Pavlin Roza, Veselič Rudi, Letnar Francka in Miklus Lea;

IZ PREDILNICA II:

Matelič Stane, Žnidaršič Ivan, Hribar Franc, Kralj Marija, Žibert Pavel in Martelanc Lado.

IZ TKALNICA I:

Nadižovec Mirko, Nadižovec Zdravko, Oman Ivan, Engelman Stane, Lukančič Ivan, Trdina Ivan, Markuta Franc, Suhadolnik Marjan, Vidic Darjo, Krivec Ana, Kosmač Jože, Bider Anton, Buda Vika, Stirn Alojz, Zorman Stefan, Pernuš Ana, Jagodic Cilka, Perš Ivana, Čelesnik Marjeta, Star Ivana, Ažman Marija, Jerše Rozalija, Lavtar Malči in Zupanc Francka;

IZ TKALNICA II:

Draksler Pavel, Bogataj Franc, Posedi Marjan, Oman Pavel, Traven Ivan, Cerar Francka, Likar Fani, Škofic Franc, Polak Ema, Tomc Vida, Rakovec Anton, Petrovič Štefan, Uršič Marija, Krajnik Vinko, Rozman Ivan, Kalan Helena, Stare Ivana in Križnar Anton.

IZ PLEMENITILNICA I:

Inž. Pogačnik Mirko, Božičević Janez, Virant Slavko, Jekovec Peter, Skrab Franc, Jereb Kati, Draksler Jožica, Uršič Alenka, Kokalj Franc in Nadižovec Rezka.

IZ PLEMENITILNICA II:

Plut Anton, Božič Polde, Križaj Franc, Zupanc Albin in Pernar Stane.

SPLOŠNI OBRAT I:

Hafner Ferdo, inž. Grošel Tone, Srabočan Jože, Markelj Stane.

SPLOŠNI OBRAT II:

Zorc Karel, Kepic Ivan, Mede Franc.

SPLOŠNA UPRAVA I:

Žontar Anka, Vraničar Janez, Dolenc Marjan in Štampihar Milos.

IZ SPLOŠNA UPRAVA II:

Petelin Jože in Testen Helena.

To bi torej bilo 85 članov CDS in sicer so razdeljeni po obratih, v katerih delajo.

OBRATNI DELAVSKI SVETI:

PREDILNICA I:

Bevk Justin, Krmelj Franc, Pavlin Roza, Barle Karla, Veselič Rudi, Oštir Francka, Weithausen Mira, Trpin Pavla, Gorjanc Slavka, Mrač Franc, Udir Tončka, Štefe Jožef, Mlakar Ivana, Letnar Francka, Humer Zlata, Strniša Marjan, Drinovec Ana, Treven Jože, Rozman Marija, Legat Viljem in Basaj Romana. (21)

TKALNICA I:

Oman Ivan, Lukančič Ivan, Nadižovec Mirko, Engelman Stane, Soklič Boris, Hajdukovič Franc, Zupanc Francka, Ažman Marija, Tišler Alojzija, Kumše Ivan, Pernuš Anica, Trdina Angela, Koci Bažiljka, Trdina Ivan, Buda Vika, Ošlaj Marija, Polovina Dušanka, Janžekovič Marija, Jerše Rozalija, Krivec Anica, Povh

Navedli vam bomo najprvo CENTRALNI DELAVSKI SVET in upravni odbor, nato pa še obratne delavske svete — ločeno za obrat I. in II. — in njih komisije. Na kraju pa še sestav sind. org. ZK in mladine.

V kolikor bi naredili kako napako pri imenih, naj nam prizadeti oprost!

SPLOŠNI OBRAT OBRATA II:

Ravnikar Miro — predsednik, Tepina Ludvik — namestnik;

Člani: Bolčina Jože, Draksler Janez, Gregorič Franc, Jenko Miha, Markič Miloš, Mesarič Srečo, Murn Janko, Vehovec Jože, Vencelj Anton, Zaplotnik Anton, Zorc Karol, Žavbi Pavel, Rozman Janez, Štilec Franc (16).

SPLOŠNA UPRAVA

OBRATA II:

Primožič Stane — predsednik, Hajdinjak Martin — namestnik;

ČLANI: Alič Ivan, Ambrožič Lado, Bregar Jože, Gorenc Ančka, Jan Vladimir, Küssel Marjan, Motl Zdenko, Novak Marija, Petelin Jože, Prestor Olga, Savnik Rezka, Škofic Franc in Skrvada Breda (15).

UPRAVNI ODBOR PODJETJA:

Tulipan Peter — predsednik (vodja nabave v obratu II.); Krmelj Franc — namestnik (mojster predilnice I.); Žibert Pavle — ključavničar v predilnici II.; Križnar Tone — mojster čistilnice v obratu II.; Bartolj Francka — delavka v kosmatilnici obrata II.; Ladiha Dragica — finančni planer in kalkulant — obrat I.; Soklič Boris — asistent obratovodje tkalnice I.; Hafner Ferdinand — strojni ključavničar — obrat I.; Čelesnik Marjeta — brigadirka v tkalnici I.; Jekovec Peter — fotografer v obratu I.; Dušan Horjak, glavni direktor (po službeni dolžnosti član UO).

NAMESTNIKI ČLANOV UO:

Petelin Jože, Martelanc Lado, Testen Helena, Škofic Franc, inž. Indihar Franc, Kristan Slavka, Krivec Polde, Karlin Avgust, Miklavčič Anton, Oman Ivan.

KOMISIJE PRI UO:

I. Komisija za požarno varnost:

Ravnikar Miro, predsednik; Knific Andrej, namestnik; Dolenc Franc, član; Zaletel Martin, član; Blažič Maks, član.

II. Komisija za odprodajo in nadomestitev strojnega parka:

Brezec Jože, predsednik; ing. Starc Alfred, namestnik; Petelin Jože, član; Reš Franc, član; Virnik Tone, član.

III. Komisija za prošnje in pritožbe:

Žibert Pavel, predsednik; Jekovec Peter, namestnik; Zupan Janko, član; Zavrl Martin, član; Uzar Sašo, član.

IV. Komisija za ugotavljanje škode:

Ing. Grošel Anton, predsednik; Primožič Stane, namestnik; ing. Pogačnik Mirko, član; (Mohorič Vlado).

V. Komisija za odprodajo odpadnega materiala:

Tomažin Marjan, predsednik; Oman Pavle, namestnik; Zupanc Albin, član; Sladič Silvo, član; Koporec Franc, član.

VI. Koordinacijska komisija za osebne dohodke:

Tomat Vili, predsednik; Pečnik Stojan, namestnik; Zirkelbah Viljem, član; Črne Zvone, član; Tepina Ludvik, član; Rakovec Anton, član; Kovačič Ivo, član; Tomc Marija, član; Humer Zlata, član; Tišler Lojzka, član; Markelj Stane, član; Rahonc

Marinka, član; Istenič Franc, član, Engelman Stane, član; Vraničar Janez, član.

VII. Komisija za tehnično izpopolnitev:

Novak Miran, predsednik; Brezec Jože, namestnik; ing. Košnik Mira, član; Strniša Marjan, član; ing. Brence Ludvik, član.

VIII. Svet izobraževalnega centra:

Črne Zvone, predsednik; Soklič Boris, namestnik; Slokan Milan, član; Karlin Avgust, član; Bajželj Jošt, član; Djukanovič Dušan, član; Lokar Anica, član.

IX. Komisija za obratne nezgode obrat I:

Jenko Polde, predsednik; Likozar Franc, namestnik; Skubic Lojze, član; (Vrtačnik Franc).

X. Komisija za obratne nezgode obrata II:

Bogataj Ivan, predsednik; Cehner Jože, namestnik; Plut Anton, član; (Cerar Francka), član.

IZVRŠNI ODBOR SINDIKALNE PODRUŽNICE IN PREDSEDSTVO:

IO:

Lokar Anica — predsednik, Tomat Vili — podpredsednik, Rakovec Anton — podpredsednik, Pečnik Stojan — tajnik.

Člani:

Martelanc Lado, Žibert Pavla, Cerar Francka, Ječnik Ana, Merlak Marija, Mohor Marija, Lunar Vinko, Friškovec Metka, Oselj Janko, Peternel Anton, Meden Franc, Kralj Silva, Karlin Avgust, Humer Zlata, Markuta Franc, Miklus Lea, Pernuš Anica, Zargaj Ivan, Čelesnik Marjeta, Golob Vida, Zagoričnik Franc, Istenič Franc, Potočnik Milan, Novak Milka, Benedik Janez, Uršič Alenka, Zaletelj Drago, Skubic Milena.

PREDSEDSTVO: (v predsedstvo spadajo poleg predsednika podružnice in obeh podpredsednikov ter tajnika še vsi predsedniki pododborov!).

PREDSEDNIKI OBRATNIH ODBOROV

Štefe Jože — predilnica I.; Nadižovec Zdravko — tkalnica I.; Klenovšek Vili — plemenitilnica I.; Rogelj Janez — splošni obrat obrata I.; Gunčar Peter — splošna uprava obrata I.; Matelič Stane — predilnica II.; Kalan Jože — tkalnica II.; Stiglec Dušan — plemenitilnica II.; Pavlovšek Albin — splošni obrat obrata II.; Šemrov Anton — splošna uprava obrata II.

ČLANI TK ZKS:

Pertot Boris — sekretar; Djukanovič Dušan — namestnik; Strajnar Marija — namestnik;

Člani: Lokar Anica, Traven Ivan, Hafner Ferdo, Istenič Franc, Jekovec Peter, Kovač Milka, Nadižovec Mirko, ing. Pogačnik Mirko, Zamida Anica, Zupanc Janko, Vidovič Ivan, Tulipan Peter, Rakovec Anton, Križnar Anton, Krivic Marjan, Kovač Ivo, Berglez Pavla, Božičević Janez.

ČLANI MLADINSKEGA KOMITEJA:

Vidovič Ivo — predsednik, Škrvada Breda — namestnik, Planinšek Janez — namestnik.

Člani: Legat Vili, Skrab Franc, Vidic Darjo, Zargaj Ivan, Šafarič Jožica, Bajželj Jošt, Lupša Rina, Povšnar Jurij, Pernar Stane, Šoštarič Milan, Žvan Marjan, Ječnik Anica, Florjan Marija, Senčar Stane, Berčič Herman, Tavčar Ivanka, Boštjančič Martin, Novak Milka.

Delo v splošnem obratu

S tem člankom želim zopet malo obvestiti člane našega podjetja, kakšna težka dela opravljajo v mehanični delavnici, pri katerih jim v začetnih in zaključnih fazah pomagajo tudi zidarji, tesarji in električarji. Zidarji z zidanjem podstavkov, vzdrževanjem nosilcev; tesarji z različnimi opaži itd., električarji z napeljevanjem električnega voda, montiranjem elektromotorjev in raznih elektro naprav s preciznimi instrumenti pri raznih strojih.

Kot prvo bi omenil izdelavo KLIMATSKE NAPRAVE ZA TKALNICO. Te naprave bi stale podjetje zelo veliko, če bi jih delalo podjetje »Ventilator« iz Zagreba. Ker pa bodo to izdelali naši ljudje, bo ta vsota zanesljivo polovico manjša. Tako bomo prihranili lepo vsotico denarja, ki nam ostane. Na priloženi sliki lahko vidite ogromne cevi, ki jih je skupaj 65 m.

Seveda je poleg teh cevi še veliko raznih medeninašnih sit v akvirjih, premičnih žaluzij, stabilnih žaluzij, prekotesnih vrat, elementorja in grelnih peči. K tem velikim cevem pa je treba napraviti še 416 m - 320 mm x 620 mm cevi. V strugarški delavnici pa bomo napravili okoli 300 razpršilnih šob.

To delo, kot vidite, je ogromno, in to vse bomo naredili z malo ljudi, kateri morajo poleg tega opravljati še vsa vzdrževalna dela. Omenil bi še, da je veliko pomankanje raznega materiala kot kotno železo in brezšivne cevi, kar seveda zavira hitri napredek dela.

V plemenitilnici izvajajo delavci splošnega obrata remont širokega pralnega stroja, kateri je služil za ledno barvanje, po rekonstrukciji pa bo služil za široki pralni stroj. Brez tega stroja ne bi mogli uporabljati novi filmski tisk in novi široki tiskarski stroj, če tiskamo na teh strojih široko blago.

K predelanemu pralnemu stroju smo izdelali 4 nove banje, od katerih ena tehta 650 kg. Predelali smo tudi ves sistem pogona, nadalje tudi vse parovodne in vodovodne instalacije. Ker smo ta stroj predelali, ga seveda ni bilo treba uvoziti in smo s tem tako zopet prihranili precejšnjo vsoto. Samo za varjenje banje je bilo porabljenega 80 m varilnega šiva. Pri tem pa hočem omeniti, da to veliko delo v glavnem izvajajo samo trije ključavničarji. Vse prestavljanje pri izdelavi teh težkih banj gre na ročni pogon, ker žal nimamo nobenega dvigala, ki pa bi bilo za to težko delo nujno potrebno. Tudi dan prostor za taka dela ni primeren.

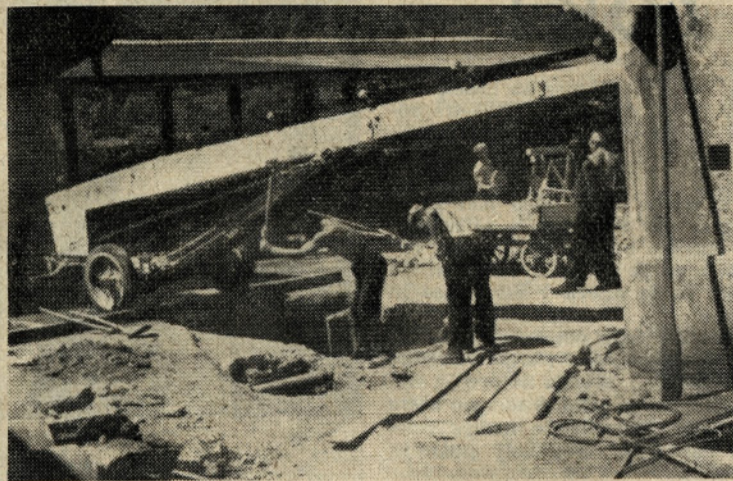
V remontu je sedaj tudi stari mercizirni stroj. Pri tem stroju bodo obnovili vse ležaje, nastavke, gumirane valje itd. Tudi ta stroj popravljajo prav zaradi širokega tiska. Ta stroj je bil že do kraja iztrošen, bo pa sedaj še v redu služil.

Ponovno naglašam, da so bila vsa ta dela izvršena poleg vzdrževalnih del, ki pa tudi niso majhna, saj je veliko strugarških del pri mikalnkih, katere smo že

stare dobili iz Amerike ter jih je treba obnoviti. Tudi pri postavitvi prstančevih strojev je bilo potrebno popravilo bobnov, ekscentrov, zvbčanikov raznih osi itd.

V škrobilnici je trenutno pregled in popravilo parnih peči, iz-

delava glavnika za prejo, predelava prednje glave na en valj, popravilo bakrenih valjev pri škrobilnem bazenu, popravilo pogonske osi in ležajev ter pregled PIV pogona, in to pri dveh škrobilnih strojih.



Splošni obrat montira tekoči trak za premog

Iz Fiese - v šali in tudi zares

Ker že dolgo niste slišali nič novic iz našega doma v Fiesi, bi vam jaz - Kranjski Janez - napisal nekaj vtisov in zanimivosti iz tega prelepega vetrovnega kraja. Predno pa bi načel jedro, vam bom na kratko še prikazal, kako je takrat, ko greste tja na dopust.

Kot veste sami, se seveda clovek na dopust vedno pripravlja, to je počenši s »šparanjem«, možje za črnino, žene pa za svojo garderobo, pri kateri skrbijo, da so ja vse cajne in kufri polni.

Da, in tako je prišel veseli dan, ko sem odrinil tudi jaz na naš avtobus, in to v krepki vročini ob 13. uri popoldan, natovorjen kot bosanski konjček in s svojo »boljš« polovico ob strani in končno seveda tudi s svojimi nadebudniki. Tako sem se v potu svojega obraza prerinil do avtobusa ter se izročil v njegov vroči objem, nakar sem se vse do Fiese potil, ko da bi bil v finski sauni.

Zaradi vročine smo bili vsi v avtobusu omotični. Sele ko se je zasvetilo naše lepo Jadransko morje, smo prišli zopet malo k sebi. Komaj smo zato čakali, da izstopimo in da se vsaj malo odpočijemo, toda... ko sem se komaj dobro skobacal iz avtobusa, že zaslišim oster glas: »Pripravite legitimacije, potrdila (itd)!« Takole vidite vas gnjavijo že kar za dobrodošlico. Težave so pa predvsem v tem, ker smo imeli zahtevne legitimacije skoraj vsi globoko v kovčkih in zato seveda zahtevi nismo mogli ustreči. Nekateri so pa vendar odprli svoje kovčke in začeli po njih brskati kakor kure, se zraven jezili in »šinfali«.

Lahko si predstavljate, da je ta sprejem posebno zanimiv takrat, ko dežuje. Pozneje sem vprašal,

zakaj tako delajo, pa so mi odvrgli, da je to sijajen recept proti tistim, ki bi se radi »prišvercali« zastoj v naš dom. Jaz jim sicer to verjame, vendar si ne morem predstavljati, kako bi lahko nekdo »prišvercan« živel v našem domu, ko brez blokov ne dobiš niti vode.

Sedaj me pa zanima naslednje vprašanje: Zakaj se sploh vozimo v Fieso v taki vročini? Nekateri pravijo, da zato, ker v teh pogojih vsaj dobiš takoj sobo, ko prideš v Fieso. Meni pa je vseeno ljubše, če bi se vozil v prijetnem jutranjem hladu, pa pozneje čakal na sobo, čeprav do večera. Sicer pa tudi ni res, da sedaj vsak dobi svojo sobo takoj, saj mora včasih kdaj prespati prvi dan tudi kje drugje.

Vsi, ki hodite na dopust v Fieso, že veste, da je z vremenom velik križ. Tam nikoli ne manjka niti dežja niti vetra. Če bi mu zmerili brzino - namreč vetru - mislim, da bi bila še večja kot na Triglavu. Če greš torej v Fieso, nujno računaj s tem, da tri dni ne bo z vremenom nič in zato ne pozabi prinesiti s seboj tudi toplo jopico, zimске gate in podobno.

Za razvedrilo je »odlično« preskrbljeno, saj razen škripanja gramofona in sem ter tja kaj limonade na televiziji, ni nič drugega. Imamo sicer lep prostor za balinanje, a kaj, ko ne moreš balinirati brez krogel. Le-te so sicer že dolgo naročene, vendar pa izgleda, da bo zanje primeren les še moral zrasti. Tudi miz za namizni tenis in čolnov je zmanjkalo in tako vam sedaj ostane za zabavo le črnina in morje. Vsem, ki ste navdušeni športniki (v Tiskanini vas je zelo veliko!) priporočam, da razne športne rekvizite prinesete s seboj, počenši od peresnice do žepnega šaha, domine, kart in podobno.

Kot povsod, ima tudi v Fiesi noč svojo moč! Redno se namreč po sobah sprehajajo in vozijo vljudni in nenasitni komarji. Da je to res, potrjujejo rdeče pike na obrazih otrok in odraslih, ki nekako prav čudovito »pašejo« k lepo zarjaveli barvi kože v prvih dneh letovanja. Kdor je navdušen za klasično glasbo, naj v večernih urah občuduje njihovo brenčanje, vendar pa mu svetujem, da se poprej namaže s kakšnim šmirom ali pa da nabavi prašek proti mrčesu, ker tega ne zmore uprava.

Meni osebno se zdi zelo napačno, da bi ti komarčki skozi ves čas dopusta žrli mojo pošteno kranjsko kri, zato sem jim napovedal takoj v začetku borbo na življenje in smrt in moram reči, da sem bil jaz zmogovalec.

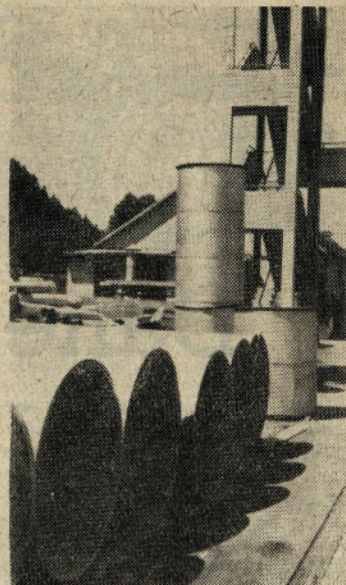
Kot rečeno je v Fiesi zelo lepo,

Za kotlaro pa se pripravlja remont tekočega traka za dovod premoga na kurišče za kotle.

Na Gorenjskem sejmu ste si tudi lahko ogledali naš paviljon in vse tiste grmičke, na katerih so robčki in drugi izdelki. Narejeni so iz železnih paličic, in tudi to je delo našega ključavničarja Silvota Kralja.

Vidite, tako naši ključavničarji delajo od obnove strojev klimatskih naprav do umetno-kovaskih del. Pri vseh teh delih pa so sodelovali tudi z različnimi deli mizarji, zidarji, pleskarji, tesarji in električarji.

Ljudje iz splošnega oddelka mnogo prispevajo k splošnemu remontu v vseh oddelkih podjetja. Sedaj, ko je najlepši čas za dopuste, ljudje iz splošnega oddelka na dopust ne morejo niti misliti, ker je le takrat čas in možnost popravil, ko ostali oddelki stojijo. Dnevno morajo delati tudi po 12 ur in več, če hočejo vse urediti, da bo po dopustih zopet možno nemoteno obratovanje ter bo tekla produkcija po planu naprej. Tudi v času državnih praznikov morajo delavci splošnega oddelka



Cevi za klima naprave so že izdelane in čakajo na montažo

delati razna dela, katera ob času obratovanja ne morejo opraviti.

Iz tega sledi, da so tudi splošni obrati važen člen v verigi proizvodnje, brez katerega bi podjetje gotovo večkrat ne moglo proizvajati.

še lepše pa je v Piranu in Portorožu, seveda le, če vas ima finančni minister zelo, zelo rad, ker vam tam tako hitro izpraznijo denarnico, da vam le on še lahko pomaga. Še boljše jamstvo pa je teta v Ameriki ali pa stric v Angliji.

Povedati vam moram še to, da so bile z menoj na dopustu tudi Bembi, Bambi in Bumbi, katerih sem se držal kot klop. Da jih boste poznali tudi vi, sem jih malo posliikal in... kar sami presodite, če niso zares luštkane.

Edino, kar je brez pripombe čudovito je - morje. Sicer je tu in tam malo umazano (verjetno se tiste dni na oni strani kopljejo makaronarji) drugače je pa bilo toplo in mirno, pa zopet hladno

imajo torej dopustniki že eno zabavo več kot mi. Baje so imeli tudi dvoboj, kar v dveh disciplinah, in to v odbojki in v balinanju. Tekmovali so Tiskaninci in Litostrojčani in na vsej črti so zmagali naši predstavniki, in to zmajetno zato, ker v naši tovarni nimamo nobenega igrišča, v Litostroju pa jih imajo še preveč. Morda bo pa ta zmaga le navdušila zakrknjene športnike v Tiskanini, da se bodo malo popravili in pripravili za drugo leto, ko zmaga zanesljivo ne bo tako lahka kot je bila letos (rezultat 3:2).

Sedaj bo pa dovolj. Zopet sem doma, moja lepo rjava koža postaja iz dneva v dan bolj bela, jaz pa vedno bolj delaven in za-



Odbojarski moštvi Litostroja in Tiskanine pred dvobojem

in valovito - skratka - po želji večine. Skoda je pa, da naš dom nima niti ene jadrnice ali pa motornega čolna kot jih imajo Velenjčani, saj bi bilo zelo prijetno, se včasih voziti sem in tja po morju.

Takole vidite, izgleda naša Fiesa. Nekateri so z njo zadovoljni, drugi zopet ne. Edini, ki so tam brez skrbi, so otroci, ki se derejo in tulijo ter nagajajo na vse smeri in načine in spravljajo svoje starše v obup. Saj si lahko predstavljate, da je težko, če te vsakih pet minut otrok prosi za: spanček, kopat, preobleči, za sadje itd.

Jaz sem se bolje znašel in sem vzel v svoje varstvo tiste tri Bem, Bam in Bumbike in moram priznati, da sem se čudovito zabaval, le žena me je gledala malo postrani in sedaj mi nekaj časa noče skuhati nobenega priboljška.

Sporočiti vam moram še to, da so baje sedaj že dobili v Fiesi tudi krogel za balinanje in zato

lostem, ker ne smiem več misliti na Bembička, Bumbička in... zato kličem: O zlati časi, kam hitite, kam hitite!

Seveda pa ne mislim reči, da je v Fiesi vse samo slabo in da tam ni možnosti za počitek in razvedrilo. Če so lepi sončni in topli dnevi, potem je morje čudovito in clovek zares lahko uživa, posebno zato, ker ni toliko tujcev kot drugod. Malo »pošinfal« sem le zato, da bo drugo leto vse še boljše, da se bomo imeli potem mi - še lepše!

Glede jadrnic, čolnov, desk za sončenje in nekaj kabin za preoblečenje pa mislim, da je le potrebno, da jih sindikalna podružnica pripravi za prihodnje letovanje. To in razni manjši športni rekviziti ne predstavljajo tako velikih izdatkov, da jih podružnica ne bi zmogla, predstavljajo pa zelo veliko za lepše in pestrejšee letovanje članov kolektiva, kar pa je tudi važen razlog, da se nekaj teh reči nabavi!



Hišice za letovanje ob morju v Novem gradu

Danes o negi rok!

Vitke, napete in v poletnih mesecih še lepo rjave roke, so zares velik okras vsake žene, ki jih ima. Taka žena pač lahko obleče obleko brez rokav ali pa večji dekolte. Če pa so roke mlahave in debele in je morda njih koža še hrapava, potem je nujno potrebno, da si ženska te napake odpravi. To lahko v veliki meri doseže s pravilno kozmetiko rok.

Kaj vse mora žena delati, če hoče polepšati svoje roke?

(V nekaj nasvetih vam bomo skušali prikazati najosnovnejše vaje, ki jih morate seveda pravilno in stalno izvajati, če hočete, da uspeh ne bo izostal!)

1. Roke je treba dnevno drgniti z gobo iz umetne mase ali pa z mehko krtačo, in sicer je postopek sledeč: roke dobro natremo z oljem za kožo, nato pa jih masiramo z mokro gobo ali krtačo v majhnih krogih od dlani do rame.

2. Zelo osvežujoče je, če se dnevno tuširamo z mrzlo vodo, in to predvsem roke, rame in hrbet, torej vse tisto, kar je vidno pri dekolteju. Če ne prenesete tuširanja, potem si z gobo polivajte omenjene dele telesa — seveda vedno le z mrzlo vodo! To tuširanje pojača krvni obtok in vas zelo osveži in sprosti.

3. Kopalci ne smejo biti hrapavi in rdeči. Če jih dnevno lepo čistite in namažete s kremo (ali oljem) bodo svetli in gladki. Če ste jih že zanemarili, potem jih lahko zopet popravite s kopalni v mandeljevem olju. V ta namen uporabite dve skledici in namažite oba kopalca dnevno po 10 minut.

4. Hrapavost in valovitost kože na rokah lahko odpravite s »plovcem«, to je posebna vrsta lahkega kamna, ki ga dobite v drogeriji. S tem kamnom drgnite v krogih na hrapavih mestih. Kamen namreč obrusi vso hrapavost. Če nato obrušena mesta namažete z mandeljevim oljem ali pa s kakšnim vitaminskim oljem in jih pustite namazana nekaj minut ter nato izvedete še kopel, bodo vse nepravilnosti izginile.

5. Kocine na spodnjih laktih motijo le takrat, če so zelo črne in goste. Nikakor jih ne smete briti! Bolje je, če jih obelitate s 6-odstotnim vodikovim superoksi-

dom, ki ga tudi dobite v drogeriji. Seveda pa morate po takem beljenju (bleihanju) kožo zopet namazati z oljem!

6. Masiranje! Roke je treba masirati po vsaki kopeli. To jih ohrani prožne in napete. Masirajte takole: vzemite roko med palec in konce ostalih prstov in začnite pri koncih prstov z masiranjem in popuščanjem vse do komolca ali rame. Na koncu potem še krožite nekaj minut z roko.

6. Tudi upogibanje dlani je potrebno. V ta namen morate položiti skupaj dlani (spredaj — kot da molite) in potem je treba najprvo razpreti prste čimbolj vsake sebi in nato spodnje dele dlani. Po končani vaji je treba roke stresti!

S temi vajami seveda nega rok še ni končana!

Sedaj so potrebne še gimnastične vaje. Mednje spada plavanje, veslanje, tenis, peresnica in predvsem igre z žogo (veliko!).

7. Močne roke postanejo vitkejše in bolj trde z masažo, lahko pa namesto masaže njih obliko izboljšate tudi s tem, da jih tolčete močno z robom dlani, in sicer od spodaj navzgor.

8. Tudi ko ležite lahko koristite vašim rokam, če naredite nasled-

njo vajo: Vležite se na hrbet, skrite noge močno in iztegnite roke preko glave nazaj kot bi hoteli prijeti predmet, ki je daleč zadaj.

9. Mečite težjo žogo nad glavo z ene roke na drugo in to 20-krat. V začetku boste zelo nerodne, pozneje pa se boste privadile in šlo vam bo iz dneva v dan lepše in bolje.

10. Isto žogo potem suvajte oziroma odbijajte s pestjo v višino 10–20 krat!, seveda najprvo z eno nato z drugo roko. S to vajo boste izboljšale in utrdile mišice roke in napravile rame bolj gibke in prožne.

11. Vzdignite stransko obe roki počasi nad glavo in jih prekrizajte. Pri tem morate imeti noge rahlo razkoráčene. Ko imate torej roke nad glavo, jih hitro spustite navzdol in tako vajo ponavljajte večkrat dnevno.

12. Postavite se mirno, dvignite eno roko navzgor in delajte kot da vlečete za vrv zvona, pomagajte z drugo roko v višini rame.

To je torej nekaj vaj, ki vam bodo že v kratkem času dokazale, da niso le prazne besede, če jih boste le redno in pravilno izpolnjevale.

Želimo vam veliko uspeha!



IZBERITE SAME!



Ali je šport zares problematičen

Kolikokrat smo že pisali o slabih športni dejavnosti v nekdanji Tiskanini in se zastoj spraševali, kako bi razmere izboljšali. Izgleda, da je tak moment nastopil sedaj, ko smo z združitvijo dobili med člani nekdanjega Inteksa tudi veliko število športnikov. — Prepričan sem, da je sedaj treba zagrabit to ugodno priliko in, da je le narejen začetek, pa bo že šlo.

Pred dnevi sem bral tovarniško glasilo »TISK«, ki ga ima časopisno podjetje »Pomurski tisk«. V njem je tudi večji članek, kjer pisec obvešča kolektiv, da so za letošnje delavske športne igre v Murski Soboti prijavi naslednje ekipe: moške v nogometu, moške in ženske v odbojki, moške v ša-

hu, dve moški in eno žensko v streljanju, moške in ženske v namiznem tenisu, moške in ženske v atletiki, moške v perjanici, dve moški in eno žensko v kegljanju,

moške v kolesarjenju in moške in ženske v pouličnem teku.

Mar ni taka športna dejavnost zavidljiva? Mar ni lahko v ponos njihovi sindikalni podružnici, ki je njen glavni voditelj in pobudnik?

Ako pri vsem tem pomislimo, da je po številu zaposlenih to podjetje daleč manjše od našega, potem nas je pravzaprav lahko le sram, da nismo sposobni — razen nekaterih dejavnosti — organizirati v našem podjetju prepotrebne športne izzivljanja v širokem in zdravem smislu, kot ga že vrsto let imajo podjetja širom naše države.

Ce pogledamo malo v preteklost lahko ugotovimo, da včasih v Tiskanini ni bilo tako. — Se se spomnim, da sem kot gimnazijec dostikrat igral odbojko proti Tiskanini, pa tudi namizni tenis, šah in drugo. Spomnim se tudi, da se je Tiskanina udeleževala športnih tekstilnih iger in da je bila — posebno v odbojki — v moški in ženski konkurenci med najboljšimi. Zakaj je vse to preminulo? Kdo je kriv? Na mladinski polletni konferenci je bilo sklenjeno, da je treba šport poživiti in na neki seji je UO podjetja tudi že nakazal nekaj de-

narja prav v te namene. Seveda pa je potrebno, da se tako mladinska organizacija kakor tudi sindikalna podružnica resno zavzame, da se to nalogo enkrat pravilno nastavi in privede do pravilne rešitve. Kar od danes na jutri to seveda ne gre! Treba bo le dosti dobre volje, resnosti in požrtvovalnosti, pa uspeh ne bo izostal.

Vsem pa, ki gojijo kakršnokoli športno dejavnost ali pa imajo voljo in veselje, da to začnejo, priporočam, da o tem obvestijo mladinsko organizacijo ali pa predstavnike sind. podružnice.

Cimprej pa naj tudi sindikalna podružnica na svoji prvi seji obravnava ta problem in naj zadolži določeno komisijo ali odbor, da določi in pripravi ustrezne predloge in pogoje: kje in kakšne športne panoge bi lahko začeli uvajati tudi v našem podjetju, kaj je sedaj prostora za igrišča dovolj v obratu II. S tem je torej odpadel tudi zadnji razlog in izgovor!

Zavedajmo se, da še vedno drži izrek: ZDRAV DUH V ZDRAVEM TELESU! — in kdo je bolj zdrav in čil kot tisti, ki mu je šport razvedrilo in zabava, pijače in ponočevanje pa — španska vas.



Dr. Dermastja govori na otvoritvi XI. Gorenjskega sejma

Vsekakor je sejem tudi letos uspel in je v veliki meri pripomogel k rešitvi marsikaterega problema v gospodarstvu ali pa gospodinjstvu Gorenjcev in Gorenjk.

V sklopu sejma je bila tudi letos modna revija, ki je zelo uspela in na kateri je žela veliko priznanja tudi naša modna kreatorka — Anica Stempihar — s svojimi zares lepimi, enostavnimi in vendar elegantnimi stvaritvami. Sejem je obiskalo preko 70 tisoč ljudi, kar je lepo in zadovoljivo število.

(Naše prodajalke so naredile za preko 10 milijonov din profita).

XI. Gorenjski sejem

28. julija je ob 10. uri prerezal vrvico sekretar za industrijo, tov. dr. Dermastja, in s tem otvoril XI. GORENJSKI SEJEM.

Velika prednost letošnjega sejma je bila v tem, da so bili skoraj vsi razstavljeni predmeti v široki prodaji. Tako si je vsak lahko nabavil marsikaj koristnega, kar je prejšnja leta lahko le občudoval!

Izredno lepo je bil izdelan tekstilni del sejma v tekstilni šoli.

Priznati je treba, da je bil paviljon našega podjetja eden najlepših, saj je bil velik in okusen ter opremljen z najnovejšimi izdelki obratov Tiskanina in Inteksa. Pri tem gre največ zaslug tovarišu Stanetu Vurkeleu in pa vsem tistim, ki so mu pomagali izdelati potrebno ogrodje.

Tudi v maloprodajnem paviljonu je bilo veliko prerivanja, posebno za nekatere izdelke, ki jih je drugače težko dobiti v prodaji.*



V MALOPRODAJNEM paviljonu



Naša dekleta na morju

ZABAVNA STRAN

šale... šale... šale... Nagradna sestavljanke

1. Je vprašal fajmošter nekega zidarja, ko je prišel k spovedi, če kaj ženo doma pretepa. Pa mu zidar odgovori: »Gospod fajmošter, jaz sem se prišel spovedat grehov ne pa dobrih del.«

2. Razgovarjata se dva mlada kaplana. Pa pravi prvi drugemu: »Veš, kolega, kaj se je meni večeraj pripetilo. Naš fajmošter je dobil novo, mlado kuharico. Ko pridem zvečer v svojo sobo, jo najdem v moji postelji, popolnoma gola. Nisem vedel, kaj bi naredil. Pa sem prijel rjuho za vogale in sem lepo kuharico nesel v njeno sobo, ne da bi se jo dotaknil. No, kaj bi pa ti naredil v takem slučaju?« »Ravno tako bi se zlagal, kot si se ti meni!« mu odgovori drugi.

3. Star možakar je prišel k fajmoštru zaradi oklicev; rad bi se namreč oženil. Pa ga fajmošter na vse načine odvrta od tega. Možakar se pa skorajši, pa pravi: »Gospod fajmošter, saj imate tudi vi kuharico. Mu odvrne fajmošter: »Seveda jo imam, ker jo rabim. Ona mi kuha, pomiva, pospravlja, pere et cetera.« »No, no,« pravi možakar saj za tisti et cetera pa tudi jaz ženo rabim.

4. Nekaj pijanka kleči v cerkvi pred oltarjem: »Gospod, kako sem ti hvaležna, ker si mi dal tako lepo in pametno hčerko, kaj misliš, kaj bo postala?«

Mežnar je pa ravno čistil za oltarjem pa pravi: »Ravno taka pijanka bo kot si ti.« Odgovori pijanka: »O ti hudič ti, ni čudno, da so te na križ pribili, ko imaš tako strupen jezik.«

5. Na Primorskem se nekoč igrali igro »Pasion«. V nekem prizoru pridejo vojščaki na Oljsko goro po Kristusa. Igralec, ki je igral Kristusa pa jim pride nasproti in jih vpraša: »Ma koga iščeste«. Mu odgovorijo vojščaki: »Kristusa Nazarenskega«. Jim odgovori igralec: »Ma orko dijo, ma to sam ja!«

6. Sreča fajmošter pijanca Janeza, ko nese litersko steklenico. Pa ga vpraša: »Janez, kaj pa

imaš v steklenici.« »Žganje imam, gospod fajmošter.«

Fajmošter: »Janez, ali ne veš, da je alkohol tvoj največji sovražnik. Vpričo mene zlij to žganje na tla.«

Janez: »Gospod fajmošter, tega pa ne morem, veste je tudi sosed dal za pol litra.«

Fajmošter: »No dobro, pa zlij samo tvojo polovico.«

Janez: »Gospod fajmošter, nič ne bo iz tega, veste moja polovica je spodaj.«

7. Fajmošter je poklical v cerkev ključavničarja, da bi mu popravil ograjo pred oltarjem.

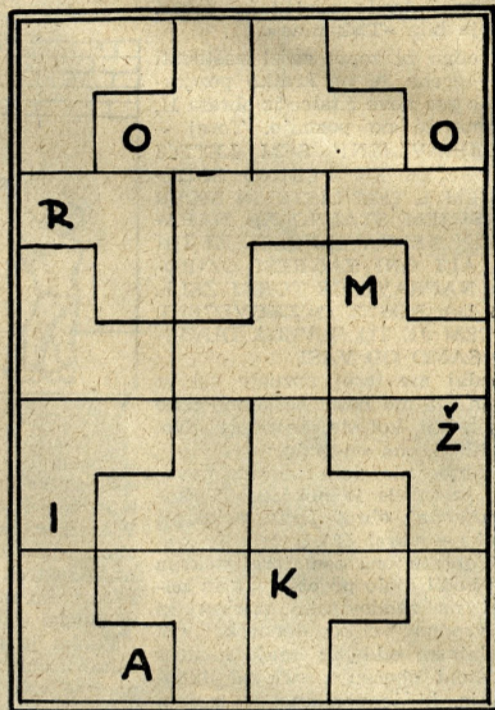
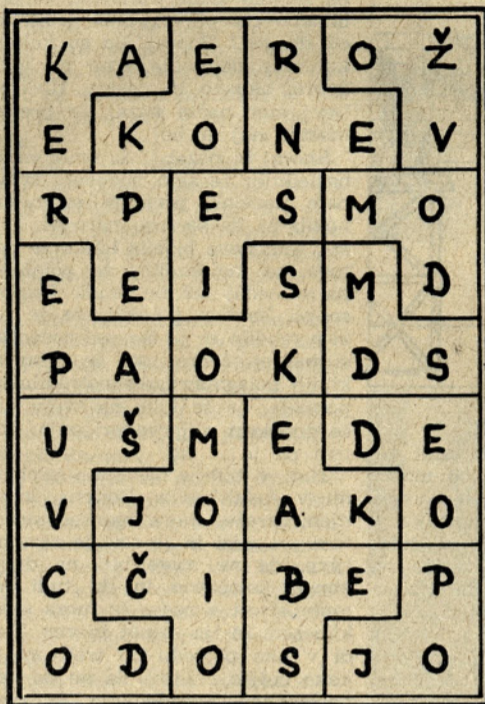
Ključavničar pride v cerkev, seveda s kapo na glavi.

Pa mu pravi fajmošter: »Ali ne veste, mojster, da se morate odkriti, kadar stopite v to delavnico božjo.«

Mu odvrne mojster: »Gospod fajmošter, ali se vi kdaj odkrijete, kadar stopite v mojo delavnico.«

POZOR!

Rešitve za naslednje žrebanje pošljite najkasneje do 7. septembra oziroma jih vrnite v nabiralnik v obratu I in II.



SESTAVLJALNICA

Pločke s črkami preloži iz prvega v drugi lik, kjer imajo isto obliko in lego. V pomoč je nekaj

črk že vpisanih. V drugem liku boš v vseh vodoravnih vrstah bral neko misel.

Vse člane združenega podjetja obveščamo, da bomo naš list pošiljali tudi upokojenecem enega in drugega obrata, vendar pa nam morajo prinesiti svoje (točne) naslove, in sicer naj jih oddajo pri arhivarju, tovarišici CILKI ROŠ, ki ima svoje delovno mesto v poslojpu nad menzo!

PRAVILIA REŠITEV NAGRADNEGA MAGICNEGA LIKA

1. KOLOVOZ, 2. KLOBASA, 3. POBALIN, 4. HVALITI, 5. KOSITER.

Nagrade so dobili: 1. nagrada

1500 din; 2. nagrada 1200 dinarjev; 3. nagrada 1000 din; 4. nagrada 500 dinarjev.

Izžrebani so bili: 1. nagrada - 1500 din: Franc Felcijan - splošni oddelek; 2. nagrada - 1200 din: Anka Celesnik - hči naše delavke; 3. nagrada - 1000 dinarjev: inž. Mirko Pogačnik; 4. nagrada - 700 din: Vinko Malovrh - sezonski delavec.



Novi mopedi za naše delavce

selekcija

